

1952 Jun 26 ILO Genève

585 Konvensjon 101 om ferie med lønn i jordbruket.

Oversettelse

Den Internasjonale Arbeidsorganisasjons generalkonferanse,

som av styret for det Internasjonale Arbeidsbyrå er blitt sammenkalt i Genève, og har trådt sammen til sin trettifemte sesjon den 4. juni 1952, og

som har besluttet å vedta visse forslag vedrørende ferie med lønn i jordbruket, det emne som står oppført under punkt 4 på sesjonens dagsorden, og

som har bestemt at disse forslag skal ha form av en internasjonal konvensjon,

vedtar i dag 26. juni 1952 følgende konvensjon, som skal benevnes Konvensjon om ferie med lønn i jordbruket, 1952:

Art. 1. Arbeidere som er sysselsatt i jordbruksvirksomheter og beslektede yrker skal, etter en tids sammenhengende sysselsetting hos samme arbeidsgiver, gis en årlig ferie med lønn.

Art. 2. 1. Enhver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon skal ha adgang til å bestemme på hvilken måte det skal innføres ferie med lønn i jordbruket.

2. Der det passer, kan ferie med lønn i jordbruket innføres ved kollektiv avtale eller ved at det overlates til særlige organer å regulere ferieforholdene i jordbruket.

3. I alle tilfelle når det er mulig ut fra den måten ferie med lønn i jordbruket er innført på —

(a) skal det finne sted fullstendige forhåndsdrøftinger med de mest representative organisasjoner av vedkommende arbeidsgivere og arbeidere der det fins slike organisasjoner og med andre personer som ved sitt yrke eller sine arbeidsoppgaver er særlig kvalifisert og som vedkommende myndighet finner det nyttig å rådføre seg med,

(b) skal vedkommende arbeidsgivere og arbeidere delta i reguleringen av ferieforholdene eller tas med på råd eller

ha rett til å uttale seg, på en slik måte og i den utstrekning som det enkelte lands lover eller forskrifter fastsetter, men i alle fall på grunnlag av fullstendig likestilling.

Art. 3. Den minste periode av sammenhengende sysselsetting som kreves og minstevarigheten av den årlige ferie med lønn, skal fastsettes i nasjonale lover eller forskrifter, kollektiv avtale, eller voldgiftskjennelse, eller av spesielle organer som har fått til oppgave å regulere ferieforholdene i jordbruket, eller på annen måte er godkjent av vedkommende myndighet.

Art. 4. 1. Enhver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon skal, etter rådslagning med de mest representative organisasjoner av vedkommende arbeidsgivere og arbeidere der det fins slike organisasjoner, ha adgang til å fastsette hvilke virksomheter, yrker, og grupper av personer omhandlet i artikkel 1, som reglene i denne konvensjon skal gjelde for.

2. Enhver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon kan fra gjennomføringen av alle eller enkelte av dens regler utelukke grupper av personer, hvis sysselsettingsvilkår gjør at disse reglene ikke kan gjennomføres overfor dem, så som medlemmer av en gårdbrukers familie som arbeider for ham.

Art. 5. Der det høver skal det, i samsvar med den praksis som er fastlagt for regulering av ferieforhold i jordbruket, innføres —

(a) gunstigere behandling av unge arbeidere, herunder lærlinger, i tilfelle der den årlige ferie med lønn som gis voksne arbeidere ikke ansees tilstrekkelig for unge arbeidere;

(b) en forlengelse av den årlige ferie med lønn etter tjenestetidens lengde;

(c) forholdsmessig ferie eller betaling istedenfor ferie i tilfelle da en arbeiders sammenhengende tjenestetid ikke er så lang at den gjør ham berettiget til en årlig ferie med lønn, men er lengre enn den minstetid som måtte bli fastsatt i samsvar med den fastlagte framgangsmåte;

(d) den ordning at følgende ikke regnes med til den årlige ferie med lønn: offentlige og sedvanebestemte helligdager og ukentlige hvileperioder, og i den utstrekning som måtte bli fastsatt i samsvar med den fastlagte framgangsmåte, midlertidig fravær fra arbeidet på grunn av slike årsaker som sykdom eller ulykke.

Art. 6. Den årlige ferie med lønn kan deles opp innenfor den ramme som måtte bli trukket opp ved nasjonale lover eller forskrifter, kollektiv avtale,

eller voldgiftskjennelse, eller av spesielle organer som har fått til oppgave å regulere ferieforholdene i jordbruket eller på annen måte er godkjent av vedkommende myndighet.

Art. 7. 1. Alle personer som tar ferie i samsvar med denne konvensjon skal for hele ferietiden motta en godtgjøring som ikke er mindre enn deres vanlige godtgjøring eller en godtgjøring som måtte bli fastsatt i samsvar med punktene 2 og 3 i denne artikkel.

2. Feriegodtgjøring skal regnes ut på den måte som er foreskrevet i nasjonale lover eller forskrifter, kollektiv avtale, eller voldgiftskjennelse eller av spesielle organer som har fått til oppgave å regulere ferieforholdene i jordbruket, eller på annen måte er godkjent av vedkommende myndighet.

3. I de tilfelle da godtgjøringen til en person som tar ferie omfatter naturalytelser, kan det fastsettes at det for ferietiden skal utbetales et kontantbeløp som svarer til disse naturalytelser.

Art. 8. Enhver avtale om å fraskrive seg retten til årlig ferie med lønn, eller gi avkall på en slik ferie skal være ugyldig.

Art. 9. En person som av annen grunn enn sin egen dårlige oppførsel blir avskjediget før han har tatt den ferie han har krav på, skal, for hver feriedag som han har krav på etter denne konvensjon, få utbetalt den godtgjøring som er fastsatt i artikkel 7.

Art. 10. Enhver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon påtar seg å opprettholde, eller påse at det blir opprettholdt en ordning med tilsyn og kontroll som er tilstrekkelig til å sikre at konvensjonens regler blir gjennomført.

Art. 11. Enhver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon, skal hvert år sende det Internasjonale Arbeidsbyrå en generell redegjørelse som angir hvordan konvensjonens regler er satt i kraft, og, i sammendrags form, de yrker, kategorier og det tilnærmede antall arbeidere som dekkes av reglene. Videre skal det angis hvor lang ferie som gis, og dersom det er fastsatt andre vilkår vedrørende ferie med lønn i jordbruket, skal de viktigste av disse tas med.

Art. 12. De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal sendes generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå til registrering.

Art. 13. 1. Denne konvensjon skal være bindende bare for de medlemsstater i den Internasjonale Arbeidsorganisasjon hvis ratifikasjoner er blitt registrert hos generaldirektøren.

2. Den skal tre i kraft tolv måneder etter den dato da to medlemsstaters

ratifikasjoner er blitt registrert hos generaldirektøren.

3. Denne konvensjon skal deretter tre i kraft for de enkelte medlemsstater tolv måneder etter den dato da deres ratifikasjon er blitt registrert.

Art. 14. 1. Erklæringer som i samsvar med punkt 2 i artikkel 35 av den Internasjonale Arbeidsorganisasjons konstitusjon blir sendt generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå skal oppgi:

a) de områder der medlemsstaten påtar seg uavkortet å gjennomføre reglene i konvensjonen,

b) de områder der den påtar seg å gjennomføre reglene i konvensjonen med visse endringer, sammen med opplysninger om disse endringer,

c) de områder der konvensjonen ikke kan gjennomføres, og årsakene til at den ikke kan gjennomføres,

d) de områder som det forbeholder seg å treffe senere avgjørelse for, i påvente av at stillingen blir nærmere overveiet.

2. De forpliktelser som er omhandlet under bokstavene a) og b) av punkt 1 i denne artikkel skal betraktes som en integrerende del av ratifikasjonen og skal ha en ratifikasjons virkning.

3. Enhver medlemsstat kan til enhver tid ved en etterfølgende erklæring tilbakekalle helt eller delvis reservasjoner som ble tatt i dennes opprinnelige erklæring i medhold av bokstavene b), c) eller d) av punkt 1 i denne artikkel.

4. Enhver medlemsstat kan til enhver tid, når konvensjonen kan være gjenstand for oppsigelse etter reglene i artikkel 16, sende generaldirektøren en erklæring som endrer på en hvilken som helst annen måte innholdet av en tidligere erklæring, og som opplyser om den tilstand som råer i de områder den måtte oppgi.

Art. 15. 1. Erklæringer som etter punktene 4 eller 5 av artikkel 35 i den Internasjonale Arbeidsorganisasjons konstitusjon blir sendt generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå, skal oppgi om reglene i konvensjonen vil bli gjennomført i det området det gjelder med eller uten endringer; når erklæringen oppgir at reglene i konvensjonen vil bli gjennomført med endringer, skal den oppgi enkeltheter om disse endringer.

2. Vedkommende medlemsstat, medlemsstater eller vedkommende internasjonale myndighet kan til enhver tid ved en etterfølgende erklæring helt eller delvis gi avkall på sin rett til å gjøre bruk av de endringer som er oppgitt i en tidligere erklæring.

3. Vedkommende medlemsstat, medlemsstater eller vedkommende internasjonale myndighet kan til enhver tid, når denne konvensjon kan være gjenstand for oppsigelse i samsvar med reglene i artikkel 16, sende generaldirektøren en erklæring som endrer på en hvilken som helst annen måte innholdet av en tidligere erklæring og som opplyser om den tilstand som råer, når det gjelder gjennomføringen av konvensjonen.

Art. 16. 1. En medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon, kan oppsi den når 10 år er gått fra den dato da konvensjonen trådte i kraft, ved å sende melding herom til generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå til registrering. Slik oppsigelse er ikke gyldig før et år etter den dato da den ble registrert.

2. Enhver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon og som ikke innen et år etter utgangen av den 10-årsperiode som er nevnt i foregående punkt, gjør bruk av den oppsigelsesrett som er fastslått i denne artikkel, er bundet for ytterligere 10 år, og kan deretter oppsi konvensjonen ved utgangen av hver 10-årsperiode på de vilkår som er fastslått i denne artikkel.

Art. 17. 1. Generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå skal underrette alle medlemsstater i den Internasjonale Arbeidsorganisasjon om registreringen av alle ratifikasjoner, erklæringer og oppsigelser som er sendt ham av medlemsstater i Organisasjonen.

2. Når generaldirektøren underretter medlemsstatene i Organisasjonen om registreringen av den annen ratifikasjon han har mottatt, skal han henlede medlemsstatenes oppmerksomhet på den dato da konvensjonen vil tre i kraft.

Art. 18. Generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå skal gi generalsekretæren for de Forente Nasjoner fullstendige opplysninger om alle ratifikasjoner, erklæringer og oppsigelser som er blitt registrert av ham etter reglene i de foregående artikler, for å registreres i samsvar med artikkel 102 i de Forente Nasjoners Pakt.

Art. 19. Når Styret for det Internasjonale Arbeidsbyrå anser det nødvendig, skal Styret forelegge for konferansen en rapport om hvordan konvensjonen virker, og undersøke om det er ønskelig at spørsmålet om hel eller delvis revisjon av konvensjonen blir oppført på konferansens dagsorden.

Art. 20. 1. Dersom konferansen vedtar en ny konvensjon som endrer denne konvensjon helt eller delvis, og intet

annet er bestemt i den nye konvensjon, skal

a) et medlems ratifikasjon av den nye reviderte konvensjon ipso jure innebære en øyeblikkelig oppsigelse av denne konvensjon uten hensyn til reglene i artikkel 16 ovenfor, forutsatt at den nye reviderte konvensjon er trådt i kraft,

b) denne konvensjon ikke lenger kunne ratifiseres av medlemsstatene

fra den dag da den nye reviderte konvensjon trer i kraft.

2. Denne konvensjon skal i alle tilfelle vedbli å være i kraft i sin nåværende form og med sitt nåværende innhold for de medlemsstater som har ratifisert den, men som ikke har ratifisert den reviderte konvensjon.

Art. 21. Den engelske og den franske versjon av denne konvensjons tekst har samme gyldighet.